

Поп и слуга

Си-б'еше едно-вр'еме еден-п'оп. 'Он како-чорбаџ'иа у-с'ејто н'е-му се-работ'еше, па-се-договор'иа сос-попадиата да-глават еден-м'омок. К'аа шо-се-излаф'иа т'ака и направ'иа. М'омокот к'ојку б'еше к'адер си-работ'еше, ги-пас'еше гов'еата и-пом'ајко од'еше на-гол'емта н'ива; м'адко по-м'адко од-д'ен на-д'ен 'он а-с'еа пчен'ица. Коа-д'ојде вр'еме за-жни'ење, м'омокот с'екоа д'ен од'еше на-н'ивата да-жн'ие. 'Ама пр'ед-да-п'очне сос-раб'ота, 'он п'рво ќе-седн'еше пот-с'енката на-една-кр'уша горн'ица у-ср'ет н'ива и-ке-а-пит'аше горн'ицата: "Е, ден'еска ќе-жн'ијме ил-ке-сп'ијме?" "Чекај п'рво да-в'идме ш'о 'има у-т'орбата тур'ено за-јад'ен'е" – ќе-реч'еше кр'ушата. Ш'о-ке-в'иде, к'аа с'екоа д'ен т'ака и-ден'еска л'еп и-кр'омит и у-една-к'рпа п'ипер, па-и-т'ака му-удгов'оре на-м'омокот: "Е, ќе-сп'ијме". Т'ака м'омчето ц'ала н'едел'а се-врв'еше на-'истата н'ива и-н'икогаш не-жн'и'еше. С'екоа в'ечер п'опот го-пит'аше: "К'ако 'оде жн'и'ен'то?" Ама-м'омокот 'уго 'исто му-одговар'аше: "Па, п'опе, 'оште кра'иштата и-ср'ејто". 'Еден д'ен п'опот р'екол: д'ај да-'идам ј'а, да-в'идам ш'о раб'оти м'ојот м'омок. От'иде на-н'ивата и-се-к'ачи на-кр'ушта пот-к'оа м'омокот спи'еше с'екоа д'ен. 'Ете-го м'омокот каде-'иде, па-си-с'една пот-кр'ушта и-'истото и-го-в'ика на-кр'ушта. П'опот ч'у сè шо-а-п'ита кр'ушта. Отк'оа з'аспај м'омокот, п'опот пол'еко сл'езнај на з'емјата и-си-от'ишол и сè распр'авил на-попадиата шо-работ'еше м'омокот. 'Утрото му-д'але п'одобро јад'ен'е. П'а от'ишол на-н'ивата и-п'а 'истото и-го-в'еле на-кр'ушта; в'анал да-жн'ие оти-у-т'орбата им'аше д'обро јад'ен'е. И-т'ака м'омокот за-дв'а-дни а-'ожна пчен'ицата на-к'оа и-се-врв'еше ц'ела н'едел'а со-кр'омит и-п'ипер у-т'орбата.